

บทอ่านที่ 1

คส 3:14-15, 17, 23-24

พี่น้อง สิ่งที่สำคัญกว่าสิ่งใดก็คือ ความรัก ซึ่งรวมเราไว้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ ขอให้สันติสุขของพระคริสตเจ้าได้ครอบครองดวงใจของท่าน พระเจ้าทรงเรียกท่านทั้งหลายให้มารวมเป็นกายเดียวกันก็เพื่อจะได้บรรลุถึงสันติสุขนี้เอง จงระลึกถึงพระคุณนี้เถิด

ท่านจะพูดเรื่องอะไรหรือทำกิจการใด ก็ให้พูดให้ทำในพระนามของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาโดยทางพระองค์เถิด ไม่ว่าทำอะไรจงทำจากใจประหนึ่งว่าทำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เพื่อมนุษย์ ท่านทราบแล้วว่า ท่านจะได้รับรางวัลเป็นมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

พระวรสาร

มธ 13:54-58

เวลานั้น เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสอุปมาเหล่านี้จบแล้ว พระองค์เสด็จออกจากที่นั่นมายังถิ่นกำเนิดของพระองค์ ทรงสั่งสอนในศาลาธรรมของชาวยิวประชาชนต่างประหลาดใจและพูดว่า ‘คนนี้อาปรีชาญาณและอำนาจทำอัศจรรย์มาจากที่ใด? เขาเป็นลูกช่างไม้มิใช่หรือ? แม่ของเขาชื่อมารีย์ พี่ชายน้องชายของเขามีชื่อยากอบ โยเซฟ ซีมอน และยูดาหรือ? พี่สาวน้องสาวทุกคนของเขาก็คืออยู่กับเรามิใช่หรือ? เขาไปได้สิ่งเหล่านี้มาจากที่ใด?’ คนเหล่านี้รู้สึกสะอิดสะเอียนและไม่ยอมรับพระองค์

พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า ‘ประกาศย่อมไม่ถูกเหยียดหยามนอกจากในถิ่นกำเนิดและในบ้านของตน’ พระองค์ทรงทำอัศจรรย์ที่นั่นไม่มากนัก เพราะเขาเหล่านั้นไม่มีความเชื่อ

ถ้าเราไม่มีความรักเป็นสิ่งสำคัญกว่าสิ่งใด เราจะแบ่งแยกบุคคล เราจะค่อย ๆ ดูถูกคน เราจะแยกคนตามอาชีพของเขา ใครมีอาชีพด้อยต่ำ เช่นกรรมกร คนรับใช้ คนรับจ้างรายวัน และอื่น ๆ หรือถ้าไม่ใช่อาชีพก็เป็นเรื่องความฉลาดกับความโง่ บางคนที่ถูกคนอื่นดูถูกโดยเข้าใจว่าตนฉลาดกว่าและดูถูกคนอื่นว่าโง่เสียเหลือเกิน ถ้าเรามีความรัก เราจะพบว่าทุกอาชีพสูงจริตมีเกียรติของตนเอง พระวรสารวันนี้สอนให้เราอย่าดูถูกคนใดเลย ครอบครัวของพระเยซูเจ้าและนักบุญโยเซฟถูกพูดถึงและถูกมองเช่นนี้มาแล้ว การให้เกียรติกันและกันเป็นเครื่องหมายแห่งความรักจริง ๆ

วันที่ 01 พฤษภาคม 2012/2555

มธ 13.54-58

บทเทศน์

ข้าพเจ้ามีเพื่อนคนหนึ่งที่มีนิสัยพิถีพิถัน เช่น ก่อนจะไปชมภาพยนตร์ เขาจะต้องรู้ก่อนว่า ใครเป็นผู้อำนวยการสร้าง ข้าพเจ้าถามเหตุผล เขาตอบว่า “ผู้อำนวยการสร้างเป็นคนสำคัญที่สุด ที่จะผลิตภาพยนตร์ออกมา ปกติ พวกเขากุลลิม คนส่วนใหญ่ มักดูแต่ชื่อดาราแสดงนำ”

วันนี้ เราระลึกถึงนักบุญโยเซฟ ผู้ใช้แรงงาน เพื่อยกย่องท่าน ท่านเป็นผู้ที่ “อยู่เบื้องหลัง” พระนางมารีย์อยู่เคียงข้างท่าน ท่านคอยช่วยพระเยซูเจ้ากระทำพระพันธกิจของพระองค์

นักบุญโยเซฟเป็นช่างไม้ที่ทำงานอย่างเงียบๆ ท่านทราบบทบาทและพันธกิจของท่านในโลกนี้เป็นอย่างดี ท่านไม่เคยไปยืนตรงกลางเวที แต่ท่านอยู่กับพระเยซูเจ้าและพระนางมารีย์เสมอ เราเชื่อว่า พระองค์ทรงมีอิทธิพลต่อพระเยซูเจ้า เพราะท่านเป็นต้นแบบสำหรับพระองค์ทีเดียว

วันนี้ เราระลึกถึงนักบุญโยเซฟ ให้เราขอบพระคุณท่านที่เป็นแบบอย่างแก่เราที่ชอบอยู่หลังฉาก ให้เราขอบพระคุณทุกคนที่เคยเสียสละเพื่อเรา ไม่ว่าจะเป็นคุณพ่อคุณแม่ พี่น้อง ญาติและเพื่อนๆ เราเป็นอยู่อย่างทุกวันนี้ได้เพราะพวกเขา

ให้เราขอขอบคุณโยเซฟเพื่อพวกเขาด้วย.

อย่างไรก็ตาม ถ้าเราสามารถแสดงความรักและหาโอกาสที่จะรับใช้พวกเขาเป็นการตอบแทนบ้าง จะดีมาก